

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

02 august 2022

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte: Toma Nadejda

Judecătorii: Catan Liliana și Guzun Ion,

examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de către inculpatul Fusu Marin și avocatul Rusu Lucia în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 30 martie 2022, în cauza penală în privința lui

Fusu Marin xxxxxx, născut la
xxxxxxxxxxxxxxxxxxxx, originar din
xxxxxxxxxxx, xxxxxxxxxxxx, domiciliat în
xxxxxxxxxx, xxxxxxxxxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 03.01.2022 – 15.02.2022;

Instanța de apel: 15.03.2022 – 30.03.2022;

Instanța de recurs: 02.06.2022 – 02.08.2022.

A C O N S T A T A T

1. Prin sentința Judecătoriei Edineț (sediul Central) din 15 februarie 2022, Fusu Marin a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (4) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsă de 13 (treisprezece) ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

A fost dispusă încasarea din contul lui Fusu Marin în beneficiul statului, suma de 40 921 (patruzeci mii nouă sute douăzeci și unu), 49 lei, cu titlu de cheltuieli judiciare.

2. Pentru pronunțarea sentinței, prima instanță a constatat în fapt că, Fusu Marin a săvârșit cu vinovăție fapta prejudiciabilă, prevăzută de legea penală ca infracțiune, pasibilă de răspundere și pedeapsă penală, în următoarele circumstanțe: la 25 octombrie 2021, aproximativ pe la orele 19:00, fiind în stare de ebrietate, aflându-se împreună cu cet. Jalbă Anatolie Valentin în sat. Parcova r-nul Edineț, într-o gospodărie părăsită din nemijlocita apropiere de gospodăria cet. Mazureac Viorica, în rezultatul unui conflict verbal inițiat de către acesta cu cet. Jalbă Anatolie Valentin, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, admițând posibilitatea survenirii urmărilor prejudiciabile și anume a morții victimei i-a aplicat lui Jalbă Anatolie multiple lovituri cu pumnii în regiunea capului, cauzându-i

ultimului vătămări corporale grave. Ulterior Fusu Marin l-a dezbrăcat pe cet. Jalbă Anatolie de haine și lenjerie, după care a plecat cu hainele acestuia la domiciliul său, unde le-a ars, lăsându-l dezgolit pe Jalbă Anatolie, care l-a scurt timp a decedat din cauza leziunilor primite.

Conform raportului de expertiză judiciară medico-legală nr. 202119C0315 din 20.11.2021, decesul cet. Jalbă Anatolie a survenit la 25.10.2021 în rezultatul traumei cranio-cerebrale închise, exprimată prin plăgi, echimoze, edem și excoriație la față și urechea dreaptă, fractura oaselor nazale, hemoragii în țesuturile moi pericraniene în regiunea parieto-occipitală pe stânga, hematom subdural pe stânga în regiunea temporo-parieto-occipitală, hemoragie subarahnoidiană în focar în regiunea occipitală pe stânga, ce se confirmă cu datele expertizei medico-legale a cadavrului, datelor de laborator, luând în considerație circumstanțele cazului. Leziunile corporale date au fost produse prin acțiunea traumatică a unui/or corp/uri contondent/e dur/e/, posibil cu 8-10 ore până la deces, se califică ca grave, periculoase pentru viață, se regăsesc în legătură directă cu decesul victimei.

Acțiunile lui Fusu Marin, au fost încadrate în baza art. 151 alin. (4) Cod penal, *vătămarea intenționată gravă a integrității corporale sau a sănătății, care este periculoasă pentru viață și care au provocat decesul victimei.*

3. Avocatul Baban Nicolae în numele inculpatului Fusu Marin a contestat sentința cu apel, solicitând casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri de achitare de sub învinuirea înaintată.

În motivarea apelului a indicat că, Fusu Marin nu este vinovat în săvârșirea infracțiunii incriminate, iar instanța incorect a apreciat probele pe cauză și incorect a aplicat legea materială.

4. Inculpatul Fusu Marin a contestat sentința cu apel, solicitând casarea acesteia și achitare sa de sub învinuirea înaintată.

În motivarea apelului a indicat că, că nu este de acord cu calificarea faptei și pedeapsa stabilită, solicitând admiterea apelului din motivele invocate.

5. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 30 martie 2022, apelul declarat de către avocatul Baban Nicolae în numele inculpatului Fusu Marin împotriva sentinței Judecătoriei Edineț (sediul Central) din 15 februarie fost respins ca fiind depus peste termen și apelul inculpatului Fusu Marin împotriva aceleiași sentințe a fost respins ca nefondat.

5.1. În motivarea soluției pronunțate instanța de apel a indicat cu referire la apelul avocatului Baban Nicolae în numele inculpatului Fusu Marin, că materialele cauzei denotă, că avocatul Baban Nicolae a fost prezent în ședința de judecată din data de 15.02.2022 când a fost pronunțată sentința motivată (f.d.1-2, vol. II), circumstanțe care denotă faptul, că avocatul Baban Nicolae cunoștea despre soluția adoptată de instanța de fond.

De asemenea, instanța de apel a menționat că, în conținutul apelului nu au fost oferite instanței explicații temeinice și convingătoare, precum și n-au fost prezentate probe, din care ar rezulta că întârzierea declarării apelului este motivată și, în așa mod, nu este demonstrată imposibilitatea de a declara apelul în termenul prevăzut la art.402 al.(1) Cod de procedură penală.

La fel, instanța de apel a evidențiat că, apelul a fost înregistrat în

cancelaria Curții de Apel Bălți la data de 07.03.2021 (f.d.27, vol.II), pe când ultima zi de declarare a apelului împotriva sentinței Judecătorei Edineț (sediul Central) din 15 februarie 2022 pentru avocatul Baban Nicolae expira la data de 02 martie 2022, astfel apelul a fost declarat peste termenul legal de 15 zile, prevăzut de 402 alin.(1) Cod de procedură penală.

Instanța de apel a relevat prevederile art. 403 alin. (1) Cod de procedură penală, potrivit cărora apelul declarat după expirarea termenului prevăzut de lege este considerat ca fiind făcut în termen, dacă instanța de apel constată că întârzierea a fost determinată de motive întemeiate, iar apelul a fost declarat în cel mult 15 zile de la începerea executării pedepsei sau încasării despăgubirilor materiale.

Astfel, din considerentele enunțate mai sus, instanța de apel a concluzionat că apelul a fost declarat cu încălcarea termenului prevăzut de art. 402 alin.(1) Cod de procedură penală, iar careva motive legale și întemeiate de repunere în termen nu sunt prezente.

Cu referire la apelul declarat de inculpatul Fusu Marin, instanța de apel fiind investită cu judecarea apelului, a menționat că, judecând cauza penală, prima instanță a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și a dat probelor administrate o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, corect ajungând la concluzia privind vinovăția inculpatului Fusu Marin și a făcut o încadrare juridică justă a acțiunilor acestuia în baza art. 151 alin. (4) Cod penal.

Subsidiar, instanța de apel a indicat că, soluția primei instanțe se bazează pe elementele de fapt dobândite din probele cauzei penale, verificate și în ședința instanței de apel suplimentar, desfășurând în decizie probele verificate.

Instanța de apel a concluzionat că, la judecarea cauzei, prima instanță a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și a dat probelor administrate o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, corect ajungând la concluzia privind vinovăția inculpatului Fusu Marin și încadrând just acțiunile inculpatului în baza dispozițiilor art. 151 alin. (4) Cod penal - vătămarea intenționată gravă a integrității corporale, care este periculoasă pentru viață și care a provocat decesul.

La fel, instanța de apel a conchis că probele cercetate și apreciate în coroborare dovedesc deplin vina inculpatului Fusu Marin în fapta stabilită și reținută de către prima instanță, iar probe în confirmarea nevinovăției inculpatului nu au fost prezentate.

A indicat că, nu poate fi reținut în favoarea inculpatului argumentul invocat în ședința instanței de apel referitor la faptul, că inculpatul Fusu Marin nu este vinovat de comiterea infracțiunii ce i se incriminează, că l-a lovit de câteva ori, pe Jalbă Anatolie, că în instanță nu s-a demonstrat vina lui în comiterea infracțiunii incriminate. Aceste afirmații fiind apreciate de instanța de apel ca fiind cu caracter declarativ și ca un mod de apărare a inculpatului în vederea eschivării de răspundere penală, acestea fiind combătute prin

totalitatea de probe administrate, care au fost puse just de către instanța de fond la baza sentinței de condamnare.

După verificarea suplimentară a probelor materiale, instanța de apel a constatat că, că argumentele invocate în apelul declarat de inculpat sunt contradictorii circumstanțelor și împrejurărilor de fapt stabilite de către instanța de fond pe parcursul judecării cauzei.

Deși inculpatul Fusu Marin nu recunoaște vinovăția sa în săvârșirea infracțiunii incriminate și reținute în sarcina lui, reieșind din probele administrate de către prima instanță și verificate suplimentar de către instanța de apel, ultima a considerat că probele administrate demonstrează pe deplin săvârșirea de către inculpat a infracțiunii reținute în sarcina lui, astfel prima instanță corect a conchis asupra vinovăției inculpatului.

În acest aspect, instanța de apel a indicat că, potrivit declarațiilor concubinei inculpatului Fusu Liuba, la data de 25.10.2021 dimineața soțul a chemat-o și i-a arătat hainele murdare care aveau culoarea brună. Spunea că s-au bătut cu Jalbă Anatolie, apoi a ieșit afară și a dat foc la haine în curtea casei. Hainele lui le-a spălat. (f.d. 219, vol. I)

La fel, instanța de apel a indicat că, inculpatul Fusu Marin în prima instanță și la examinarea cauzei în instanța de apel recunoaște faptul că a aplicat părții vătămate Jalbă Anatolie câteva lovituri, dar indică că nu l-a omorât deoarece partea vătămată era încă în viață când l-a dezbrăcat de haine și l-a lăsat să zacă la sol.

Totodată, potrivit raportului de expertiză medico-legală nr. 202119C0315 din 20.11.2021, decesul lui Jalbă Anatolie a survenit la 25.10.2021 în rezultatul traumei cranio-cerebrale închise, exprimată prin plăgi, echimoze, edem și excoriație la față și urechea dreaptă, fractura oaselor nazale, hemoragii în țesuturile moi pericraniene în regiunea parieto-occipitală pe stânga, hematom subdural pe stânga în regiunea temporo-parieto-occipitală, hemoragie subarahnoidiană în focar în regiunea occipitală pe stânga, ce se confirmă cu datele expertizei medico-legale a cadavrului, datelor de laborator, luând în considerație circumstanțele cazului (f.d.89-92, vol. I).

Instanța de apel a menționat că, în cadrul judecării cauzei, atât în prima instanță, cât și în cea de apel, nu au fost stabilite circumstanțe, care pun la îndoială veridicitatea declarațiilor martorilor audiați în instanța de fond, dar din contra, martorul Fusu Liuba a descris împrejurările comiterii actelor ilegale de către inculpatul Fusu Marin în privința lui Jalbă Anatolie, cunoscute ei din ce i-a povestit concubinel Fusu Marin, iar declarațiile inculpatului privind nevinovăția sa fiind infirmate prin declarațiile martorilor audiați în instanța de fond și prin probele scrise ale cauzei cercetate în ședința instanței de fond suplimentar verificate la examinarea cauzei în ședința instanței de apel.

Totodată, a indicat că martorii pe cauză au fost audiați în instanța de fond sub jurământ, într-un proces public, astfel careva temei de a pune la îndoială declarațiile martorilor, instanța de apel nu a constatat.

Versiunea inculpatului, precum că el nu a săvârșit infracțiunea imputată lui a fost combătută prin probe pertinente și concludente care au dovedit

vinovăția lui.

Starea de fapt reținută și de drept stabilită de prima instanță concordă cu circumstanțele și probele administrate, relevate și analizate în sentință.

În această ordine de idei, instanța de apel a indicat că, prima instanță a ținut cont de legea procesual-penală, a apreciat probele administrate în ansamblu din punct de vedere al coroborării, fiind înlăturate toate dubiile privind nevinovăția inculpatului, iar vinovăția acestuia a fost dovedită incontestabil.

Circumstanțele cauzei dovedesc caracterul infracțional al acțiunilor lui Fusu Marin, iar faptul că inculpatul nu și-a recunoscut vina atît instanța de fond, cît și în instanța de apel Colegiul penal o apreciază ca o metodă de a denatura stabilirea adevărului și de a se eschiva de răspunderea penală, deoarece probele prezentate în sprijinul învinuirii dovedesc incontestabil vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate.

Temei de a pune la îndoială declarațiile martorilor și de a considera că inculpatul este incriminat pe nedrept nu s-au stabilit, mai ales că martorii au dat declarații fiind preîntâmpinați despre răspunderea penală pe care o poartă pentru darea de mărturii false, în comparație cu inculpatul, astfel, instanța de apel a conchis că, probele cercetate în ansamblu constată cu certitudine existența infracțiunii și vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii reținute în sarcina lui.

Instanța de apel a evidențiat că, în apelul declarat de inculpat nu au fost aduse careva motive a cerințelor lui, în apel fiind relatate faptele conform viziunii inculpatului sub formă de apărare, argumentele expuse fiind în contradicere cu circumstanțele stabilite de instanța de fond pe parcursul examinării cauzei, totodată argumentele invocate privind achitarea inculpatului nu pot fi reținute și se resping în tot, deoarece probele cercetate în cumul confirmă deplin vina inculpatului în faptele stabilite de instanța de fond și temeiuri de intervenire a instanței de apel în aspectul propus de inculpat și avocat nu au fost stabilite.

6. Avocatul Rusu Lucia în numele inculpatului și inculpatul Fusu Marin, fără a invoca vreun temei din cele prevăzute de art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, a contestat decizia instanței de apel cu recurs ordinar, solicitând casarea acesteia cu dispunerea rejudecării cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri de achitare a inculpatului deoarece fapta acestuia nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii incriminate.

În argumentarea recursului a menționat că, consideră decizia contestată drept una nemotivată, instanța a ajuns la concluzii eronate privind existența faptei infracționale și vinovăția lui Fusu Marin, dând o apreciere greșită probelor prezentate de acuzare, aprecierea probelor nefiind corespunzătoare prevederilor art. 101 Cod de procedură penală.

Menționează că, sentința primei instanțe conține deficiențe substanțiale și sub aspectul motivării prin prisma cercetării probelor puse la baza condamnării.

Partea apărării indică că, instanța nu își poate întemeia sentința pe presupuneri sau pe probe care nu au fost cercetate în modul prevăzut de lege în ședința de judecată. Presupunerile sau probele ce lasă dubii nu pot fi în nici

un caz puse ca temei la adoptarea unei sentințe de condamnare.

Menționează că sentința nu corespunde cerințelor legale potrivit cărora aceasta trebuie să fie motivată.

7. Inculpatul Fusu Marin fără a invoca vreun temei din cele prevăzute de art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, a contestat decizia instanței de apel cu recurs ordinar, solicitând casarea acesteia cu achitarea sa de sub învinuirea incriminată.

În argumentarea recursului a menționat că, nu este de acord cu sentința de condamnare deoarece partea vătămată a avut o concentrație de alcool pînă la 4,27 și nu a murit în momentul cînd a fost lovit.

Susține că a fost nevoit să se apere, deoarece a fost atacat de către partea vătămată care a fost la evidența medicului psihiatru încă din anul 2007. Partea vătămată îi adresa cuvinte necenzurate acestuia și familiei sale. Cînd a plecat de la locul faptei, partea vătămată era în viață.

8. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursurilor declarate în baza materialelor din dosar, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestora, din următoarele considerente.

Conform art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în textul normei vizate.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Colegiul menționează, că potrivit practicii judiciare constante, erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică, dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Deși recurenții nu au invocat direct vreun temei din cele prevăzute de art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, din conținutul recursurilor declarate, Colegiul penal constată că partea apărării invocă în calitate de temei pentru casarea deciziei instanței de apel, art. 427 alin. (1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală, care stabilește, că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazurile, cînd: 6) *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței și 8) nu au fost întrunite elementele infracțiunii.*

Analizînd decizia instanței de apel prin prisma erorii de drept prevăzută de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, instanța de recurs constată, că asemenea eroare nu se confirmă la examinarea recursului declarat, dat fiind faptul, că instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), 417 alin. (8) Cod de procedură penală, iar hotărârea adoptată cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția

pronunțată.

Potrivit prevederilor art. 414 alin. (1) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.

Totodată, conform prevederilor art. 417 alin. (8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să conțină temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

La caz, reieșind din esența criticilor invocate în recursuri, se atestă că recurenții invocă faptul că probele administrate la cauza penală, nu confirmă vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (4) Cod penal.

Sub acest aspect, însă, se impune precizarea că aprecierea probelor este unul din cele mai importante momente ale procesului penal, deoarece întregul volum de muncă depus de către organele de urmărire penală, instanțele judecătorești, cât și de părțile în proces, se concentrează pe soluția ce va fi dată în urma acestei activități.

Totodată, cu referire la faptul dacă chestiunea de apreciere a probelor poate fi invocată la această etapă a procedurilor, instanța de recurs reiterează, că motivele de reapreciere a probelor, nu se conțin în temeiurile prevăzute în art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, și astfel nu pot fi considerate ca motiv sub aspectul casării ca fiind ilegală a hotărârii contestate, deoarece instanța de recurs nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, decât cea constatată de instanțele de fond, aceasta fiind sarcina primordială a instanțelor respective.

Din aceste considerente, Colegiul penal nu examinează criticile referitoare la presupusa greșită reținere, pe baza probelor administrate în cauză, a anumitor elemente factice, ci verifică, prin raportare la situația de fapt stabilită de instanțele de fond, corectitudinea dispunerii condamnării inculpatului conform infracțiunii incriminate, astfel că reaprecierea probelor, în modul propus de către partea apărării, nu se încadrează în prevederile art. 427 Cod de procedură penală.

În acest sens, Colegiul penal atestă, că la soluționarea cauzei instanța de apel a ținut cont de prevederile art. 99-101, 414 Cod de procedură penală, a cercetat probele sub toate aspectele, verificându-le și apreciindu-le prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, astfel întemeiat ajungând la concluzia privind recunoașterea vinovăției inculpatului Fusu Marin în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (4) Cod penal.

Astfel, alegațiile recurenților precum că probatoriul administrat la materialele cauzei penale nu demonstrează vinovăția inculpatului Fusu Marin învinuit de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (4) Cod penal, instanța de recurs le apreciază ca fiind neîntemeiate.

Referitor la eroarea de drept prevăzută de art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, potrivit căreia hotărârile instanței de apel pot fi supuse

recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel când *nu au fost întrunite elementele infracțiunii*, instanța de recurs menționează, că potrivit art. 113 alin. (1) Cod penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii prevăzute de norma penală.

Colegiul penal reține, că acest temei include cazurile când nu a fost stabilită fapta care corespunde elementelor constitutive ale infracțiunii, nici mijloacele de probă prin intermediul cărora s-au constatat elementele constitutive, ori când nu au fost stabilite faptele care invocă circumstanțele atenuante și agravante ale infracțiunii.

Potrivit materialelor cauzei, de către prima instanță inculpatul Fusu Marin a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute art. 151 alin. (4) Cod penal, *vătămarea intenționată gravă a integrității corporale sau a sănătății, care este periculoasă pentru viață și care au provocat decesul victimei*.

La examinarea cauzei, instanța de apel a conchis, că prima instanță corect a stabilit situația de fapt și a încadrat acțiunile reținute în privința inculpatului Fusu Marin în baza art. 151 alin. (4) Cod penal, or, prima instanță a dat o apreciere corectă probatoriului administrat în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, prin prisma admisibilității, pertinentei și concludenței, utilității și veridicității în coroborare cu declarațiile date în ședința de judecată.

Deși se invocă că inculpatul nu este vinovat de săvârșirea infracțiunii incriminate, Colegiul penal consideră că instanța de apel întemeiat a conchis că vinovăția inculpatului Fusu Marin a fost demonstrată și acțiunile inculpatului au fost just încadrate în baza dispozițiilor art. 151 alin. (4) Cod penal - *vătămarea intenționată gravă a integrității corporale, care este periculoasă pentru viață și care a provocat decesul*.

Așadar, nu pot fi reținute argumentele recurenților precum că acțiunile inculpatului nu au fost încadrate juridic corect deoarece vinovăția acestuia nu a fost probată prin probe suficiente și apreciate în corespundere cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, or, din conținutul deciziei atacate rezultă cu claritate că instanțele de fond, au apreciat obiectiv cumulul de probe, constatând că argumentele apărării despre nevinovăția inculpatului în săvârșirea faptei incriminate se combat prin totalitatea de probe cercetate în ședința de judecată care demonstrează incontestabil vinovăția inculpatului de cele incriminate.

Astfel, alegațiile recurenților în acest sens nu generează achitarea inculpatului Fusu Marin precum s-a solicitat în cererea de apel și de recurs.

Colegiul penal, analizând materialele cauzei în raport cu argumentele invocate de către recurenți, conchide că instanța de apel, menținând soluția primei instanțe, la judecarea apelului a respectat prevederile art. 414 Cod de procedură penală, în mod întemeiat a ajuns la concluzia corectitudinii încadrării juridice a acțiunilor inculpatului Fusu Marin, astfel corect concluzionând că în acțiunile inculpatului sunt prezente toate elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (4) Cod penal,

motivându-și temeinic soluția în acest sens, așa cum este indicat în pct. 5.1. al prezentei decizii, soluție pe care instanța de recurs o însușește și reiterarea căreia nu o consideră necesară, deoarece soluția instanței de apel este pe deplin conformă circumstanțelor de fapt și de drept stabilite, precum și practicii judiciare constante.

Potrivit jurisprudenței CtEDO, în cazul în care instanțele de fond și-au motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările, care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției acestor instanțe (*a se vedea, în special, cauzele Garcia Ruiz v. Spania, hotărârea din 21 ianuarie 1999; Helle v. Finlanda, hotărârea din 19 decembrie 1997*).

Totodată, în concepția Curții Europene, art. 6 § 1 nu impune motivarea detaliată a deciziei unei instanțe de recurs care, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge un recurs ca fiind „lipsit de șanse de succes” (*cauza Van de Hurk v. Olanda, nr. 16034/90 din 19 aprilie 1994, Immeubles Groupe Kossier v. Franța, nr. 38748/97 din 09 martie 1999*).

Prin urmare, Colegiul penal conchide că în speță nu a fost constatată existența erorii de drept prevăzută la art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală.

Față de cele ce preced, Colegiul penal atestă că instanța de apel la judecarea cauzei în ordine de apel, nu a comis erori de drept, care ar genera casarea deciziei adoptate, urmând a fi dispusă inadmisibilitatea recursurilor declarate, ca fiind vădit neîntemeiate.

9. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de către inculpatul Fusu Marin și avocatul Rusu Lucia în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 30 martie 2022, în cauza penală în privința lui **Fusu Marin xxxxxx**, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **25 august 2022.**

Președinte

Toma Nadejda

Judecătorii

Catan Liliana

Guzun Ion